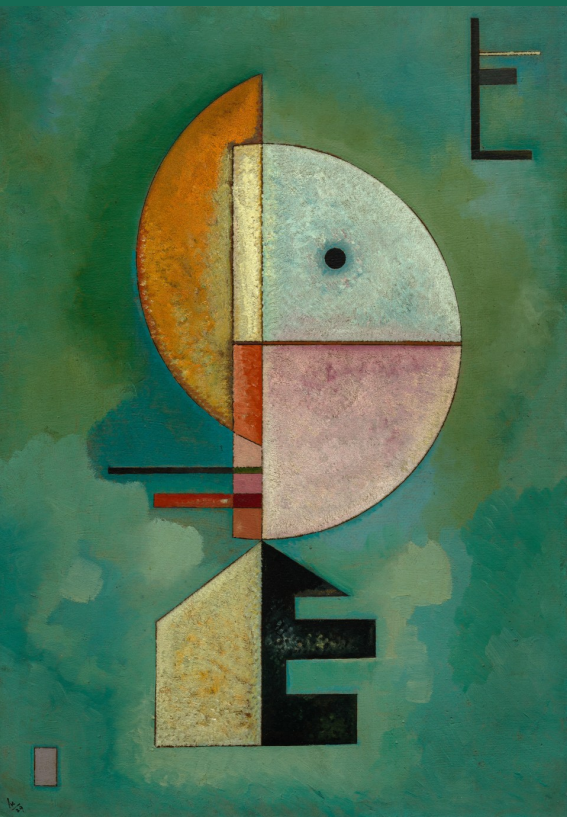

ചുമരിൽ ചിരിച്ചു നിന്ന പോളിടെക്നിക്

ഷൗക്കത്തലീ ഖാൻ

ചുമരിൽ ചിരിച്ചു നിന്ന പോളിടെക്നിക്
ഷൗക്കത്തലി ഖാൻ
(മലയാളം: അനുഭവക്കുറിപ്പ്)

© 2021, Shoukathali Khan

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of [River Valley Technologies](#).

The electronic versions were generated from sources marked up in [L^AT_EX](#) in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using [Xe_{La}T_EX](#) from [T_EXLive](#) 2020 and the cloud framework, [Ithal](#) (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by [Rachana Institute of Typography](#). The font used for Latin script was [Linux Libertine](#) developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of [Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike](#) license for free download and usage.

Cover: [Upward](#), a painting by Vasily Kandinsky. The image is taken from [Wikimedia Commons](#) and is gratefully acknowledged.

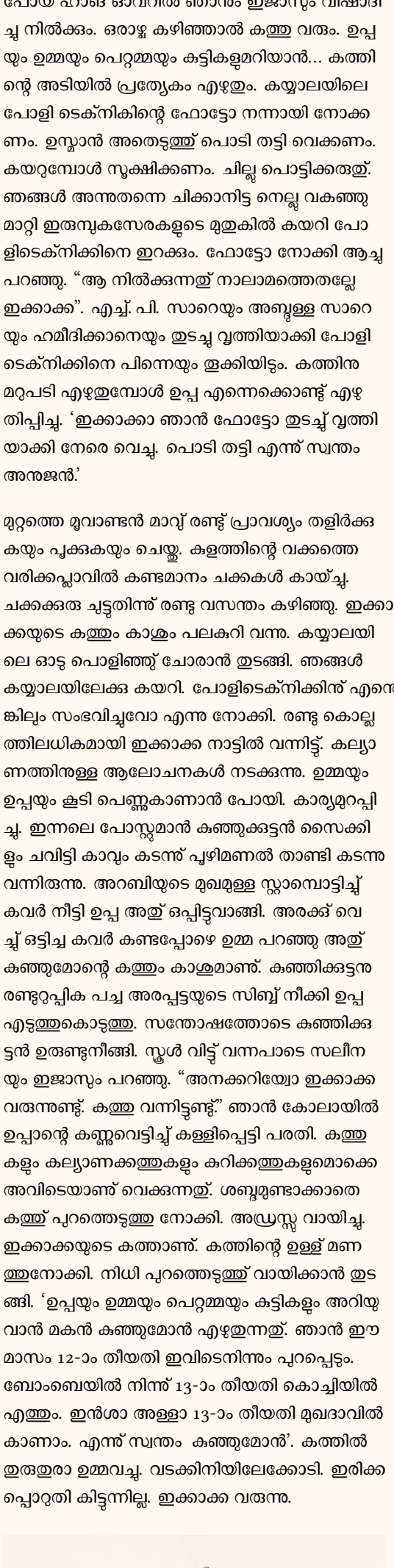
Sayahna Foundation

JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014

URL: www.sayahna.org

ചുമരിൽ ചിരിച്ചു നിന്ന പോളിടെക്നിക്

ഓർമ്മകളുടെ അറ്റത്ത് ചിരിക്കും കരച്ചിലിനുമിടയിലൂടെ ഉറച്ചുപോയ പേരുകളിലൊന്നായിരുന്നു സീതി സാഹിബ് പോളിടെക്നിക്. ആ പേരിന്റെ പിന്നിലെ പൊരുളോ വെളിച്ചമോ അന്നൊന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇക്കാക്ക അവിടെയാണ് പഠിച്ചിരുന്നത്. എന്റെ ജനനത്തിയതിനുള്ള കൃത്യത ബോധ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ദേഷ്യത്തോടെ പറഞ്ഞിരുന്നു. “ഞാൻ രണ്ടാം വർഷ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയ അന്നാണ് നിന്നെ പ്രസവിച്ചത്. നീ വലിയ ആളൊന്നും ആകട്ടെ.” ഇക്കാക്കയുടെ ആരും അധികമൊന്നും കാണാത്ത ഒരു ആൽബത്തിൽ ഒരു തുവൽ വെച്ച് തൊപ്പിയട്ട എൻ. സി. സി. കേഡറിന്റെ ഫോട്ടോ ഉണ്ട്. ഇത് ഞാൻ പോളിടെക്നിക്കിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ എൻ. സി. സി.-യിലുള്ള സമയത്ത് എടുത്ത ഫോട്ടോ ആണ്. ഫോട്ടോയിലെ ചെരിച്ചുവെച്ച തൊപ്പിയും അതിലെ തുവലും മീശ മുളയ്ക്കാത്ത കൗമാരക്കാരന്റെ വലിയ കണ്ണുകളും നോക്കി അത്ഭുതപ്പെട്ടു. “എന്തൊരു ചേലാ ഇക്കാക്കാനെ കാണാൻ.” തൊപ്പിയിലുള്ള ആ തുവലിന്റെ മനോഹരതയിൽ മണിക്കൂറുകൾ മുഴുകി ആ ആൽബം ഒരു രാത്രിയിൽ ഒരയ്ക്കു ഇരുന്ന കറേ നേരം കടിച്ചു വറുച്ചിട്ടുണ്ട്. എവിടെനിന്നാകാം ഈ തുവലുകൾ കിട്ടുക. അതുമായിരിയ്ക്കുള്ള ഒരു തൊപ്പിയും തുവലും കപ്പായവും അതിന്റെ ഷോൾഡറിലെ മടക്കും ബട്ടനുകളും കിട്ടാൻ ഒരുപാട് കൊതിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം പോളിടെക്നിക് കാരണമാണ്. ഇക്കാക്ക പോളിടെക്നിക്കിനെക്കുറിച്ച് പറയാൻ തുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ സമദാനിയുടെ വാഗ്‌ധാരണിയാണ്. സുകുമാർ അഴീക്കോടിന്റെ വൈകാരികതയാണ്. മണിക്കൂറുകൾ പോകുന്നത് അറിയുകയില്ല. ഏതു കാര്യവും നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള നാഴികക്കല്ലാണ് ഇക്കാക്ക് പോളിടെക്നിക്. ഞാൻ പോളി കഴിഞ്ഞു ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് ഗൾഫിൽ പോയത്. ഞാൻ പോളിയിൽ പഠിക്കുമ്പോഴാണ് നമ്മുടെ പെര കത്തിയത്, ഞാൻ പോളിയിൽ പഠിച്ച് അഞ്ചു വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് കല്യാണം കഴിച്ചത്. പോളിയിൽ നിന്ന് കല്യാണത്തിന് എച്ച്. പി. മുഹമ്മദ് റാവുത്തർ സാർ വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം സാർ വന്നിരുന്നു. ഇവർ വന്നിരുന്നു. എന്നൊക്കെ പറയും. ഇതൊന്നും ആയിരത്തിയെട്ടുപ്രധാനകാര്യം. ഇക്കാക്കയുടെ പോളിടെക്നിക് ബാല്യത്തിലും കൗമാരത്തിലും യൗവ്വനത്തിലും വിടനോട് ചേർന്നുള്ള കയ്യാലയിൽ ഒരു ചിലുപടമായി ചിരിച്ചുനിന്നിരുന്നു. ഗൾഫിൽനിന്ന് വന്നാൽ ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം പറയും. “എല്ലാവരും കയ്യാലയിലേക്ക് വാ” ഞങ്ങൾ കയ്യാലയിലേക്ക് കയറും. ഇരുമ്പിന്റെ കസേര എടുത്ത് പുനെല്ലിന്റെ മണമുള്ള കയ്യാലയിൽ നിന്നും മാറലുകൾ തുടച്ച് ആ ഗുപ്പ് ഫോട്ടോ താഴെ ഇറക്കും. രണ്ട് ആണിയിലാണ് അത് ഉറപ്പിച്ചിരുന്നത്. വേലി കെട്ടുന്ന നേർത്ത കമ്പി തെക്കേത്തൽ പറമ്പിലെ വേലിക്കൽ നിന്ന് പിരിച്ചെടുത്ത് ഇത്താത്തയാണ് അതു ചുമരിൽ പണ്ട് ഉറപ്പിച്ചതത്രേ. ഒരു ഇരുമ്പ് കമ്പി പിരിച്ചുകെട്ടിയിരുന്നു. “ഇതിലെവിടെയ.. ഞാൻ, ഇജാസ് പറയ്” രണ്ടാമത്തെ വരിയിൽ നാലാമത്തെ ആളാണ് ഇക്കാക്ക. എല്ലാവർക്കും ടൈയും കപ്പായുമുണ്ട്. അദ്ധ്യാപകരിൽ ചിലരുടെ കാലിൽ ഷൂസുണ്ട്. നടുക്ക് ഇരിക്കുന്ന കോട്ടിട്ട ആളാണ് എച്ച്. പി. മുഹമ്മദ് റാവുത്തർ. ഗുപ്പ് ഫോട്ടോയിൽ ഇക്കാക്ക് മീശയേ ഇല്ല. ഫോട്ടോയിലുള്ള സകല ആൾക്കാരെയും ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സാവാമെന്ന്. അദ്ദേഹം സാർ, കാസിം സാർ, ദിനകരൻ, പുഷ്പരൻ, ജോസഫ്, കട്ടിയമ്മ, പൂണ്ണ് ഹമീദ്, മൊയ്തീൻകുട്ടി ആ പേരുകൾ അങ്ങിനെ നീളുന്നു. ഇവരെയാക്കെ ഇക്കാക്ക ഞങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചുപെടുത്തിരുന്നു. ഫോട്ടോയുടെ അടിയിൽനിന്ന് വാലൻ മുട്ടകളെയും പാറ്റകളെയും തുരത്തി ചുമർ വൃത്തിയാക്കി ഇക്കാക്ക തന്നെ ഫോട്ടോയെടുത്ത് ചുമരിൽ തൂക്കും. പിന്നെ കർശ്ശന നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉണ്ടാകും. ഈ ഫോട്ടോയെങ്ങാനും കേട്ടു വരുത്തിയാൽ നിന്റെ ചുക്കാമണി ഞാനെടുക്കും. ഇക്കാക്ക വലിയ ആളാണ്. ഉപ്പയെക്കാളും ഞങ്ങൾക്കിഷ്ടം ഇക്കാക്കയെയാണ്. മീശയൊക്കെ വച്ച് കൃതാവും നീട്ടി കൂളിംഗ് ഗ്ലാസും വെച്ച് സ്ലിഫിട്ടു കോളറുള്ള പോളിസ്റ്റർ കപ്പായവും ധരിച്ച് ഇക്കാക്ക പുത്തേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഗമയിലങ്ങനെ നോക്കി നിൽക്കും. ഞങ്ങൾക്ക് അഭിമാനം തോന്നിയ നിമിഷങ്ങളായിരുന്നു അത്.

അദ്ദേഹം ഗൾഫിൽനിന്നും വന്നാൽ പിന്നെ എന്നും ഓണവും പെരുന്നാളുമാണ്. പുതിയ കപ്പായങ്ങൾ കിട്ടും. റബ്ബറും പെൻസിലുകളും അറ്റത്ത് ചുവന്ന കിരീടത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ റബ്ബറുള്ള നീളൻ പെൻസിലുകൾകൊണ്ടെഴുതിയാൽ നല്ല കടുത്ത നിറമായിരുന്നു. ചിത്രം മാറ്റുന്ന സ്കെച്ചിലുകൾ, ടേപ്പ് റെക്കോർഡുകൾ, വെച്ച് ഇവയൊക്കെ ധരിച്ച് ഗമയിലാണ് പിന്നെ ഞങ്ങൾ സ്കൂളിൽ പോക്ക്. ഒരു മാസത്തിൽ കൂടുതലൊന്നും ആ സ്പോഹസാമീപം ഞങ്ങളുടെ അടുത്ത് ഉണ്ടാകാറില്ല. ചില രാത്രികളിൽ ഞങ്ങളെ വിളിച്ചുണർത്തി കവിളിൽ തുരുതുരാ ഉമ്മ വച്ച് പാറും കപ്പായവും ഒക്കെയിട്ട് ഇരുട്ടിലേക്കിറങ്ങിപ്പോകും. കുറച്ചു ദിവസം ഇക്കാക്ക പോയ ഹാങ്ക് ഓവറിൽ ഞാനും ഇജാസും വിഷാദിച്ചു നിൽക്കും. ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞാൽ കത്തു വരും. ഉപ്പയും ഉമ്മയും പെറ്റമ്മയും കട്ടികളുമറിയാൻ... കത്തിന്റെ അടിയിൽ പ്രത്യേകം എഴുതും. കയ്യാലയിലെ പോളിടെക്നിക്കിന്റെ ഫോട്ടോ നന്നായി നോക്കണം. ഉപ്പാൻ അടുത്തുത്ത് പൊടി തട്ടി വെക്കണം. കയ്യുമ്പോൾ സൂക്ഷിക്കണം. ചില്ല പൊട്ടിക്കരുത്. ഞങ്ങൾ അന്നുതന്നെ ചിക്കാഗിട്ട നെല്ലു വകഞ്ഞു മാറ്റി ഇരുമ്പുകസേരകളുടെ മുകളിൽ കയറി പോളിടെക്നിക്കിനെ ഇറക്കും. ഫോട്ടോ നോക്കി ആച്ചു പറഞ്ഞു. “ആ നിൽക്കുന്നത് നാലാമത്തെതല്ലേ ഇക്കാക്ക”. എച്ച്. പി. സാറേയും അദ്ദേഹം സാറേയും ഹമീദിക്കാനെയും തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കി പോളിടെക്നിക്കിനെ പിന്നെയും തൂക്കിയിട്ടും. കത്തിനു മറുപടി എഴുതുമ്പോൾ ഉപ്പ എന്നെക്കൊണ്ട് എഴുതിപ്പിച്ചു. ‘ഇക്കാക്ക! ഞാൻ ഫോട്ടോ തുടച്ച് വൃത്തിയാക്കി നേരെ വെച്ചു. പൊടി തട്ടി എന്ന് സ്വന്തം അനുജൻ.’

മറ്റത്തെ മുവാണ്ടൻ മാസ്റ്റ് രണ്ട് പ്രാവശ്യം തളിർക്കുകയും പൂക്കുകയും ചെയ്തു. കളത്തിന്റെ വക്കത്തെ വരികപ്പൊവിൽ കണ്ടമാനം ചക്കകൾ കായ്ച്ചു. ചക്കക്കുരു ചുട്ടുതിന്ന് രണ്ടു വസന്തം കഴിഞ്ഞു. ഇക്കാക്കയുടെ കത്തും കാക്കും പലകുറി വന്നു. കയ്യാലയിലെ ഓട്ടു പൊളിഞ്ഞു ചോരാൻ തുടങ്ങി. ഞങ്ങൾ കയ്യാലയിലേക്കു കയറി. പോളിടെക്നിക്കിന് എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചുവോ എന്നു നോക്കി. രണ്ടു കൊല്ലത്തിലധികമായി ഇക്കാക്ക നാട്ടിൽ വന്നിട്ട് കല്യാണത്തിനുള്ള ആലോചനകൾ നടക്കുന്നു. ഉമ്മയും ഉപ്പയും കൂടി പെണ്ണുകാണാൻ പോയി. കാര്യമുറപ്പിച്ചു. ഇന്നലെ പോസ്റ്റുമാൻ കഞ്ഞുക്കുട്ടൻ സൈക്കിളും ചവിട്ടി കാവും കടന്ന് പുഴിമണൽ താണ്ടി കടന്നു വന്നിരുന്നു. അറബിയുടെ മുഖമുള്ള സ്റ്റാമ്പൊട്ടിച്ച് കവർ നീട്ടി ഉപ്പ അത് ഒപ്പിച്ചുവെക്കും. അർക്ക് വെച്ച് ഒട്ടിച്ച കവർ കണ്ടപ്പോഴെ ഉമ്മ പറഞ്ഞു അത് കഞ്ഞുമോന്റെ കത്തും കാക്കുമാണ്. കഞ്ഞിക്കുട്ടനു രണ്ടുറപ്പിക പച്ച അരപ്പട്ടയുടെ സിബ്ബ് നീക്കി ഉപ്പ എടുത്തുകൊടുത്തു. സന്തോഷത്തോടെ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ ഇരുണ്ടുനിൽക്കും. സ്കൂൾ വിട്ട് വന്നപാടെ സലീനയും ഇജാസും പറഞ്ഞു. “അന്നക്കരിയോ ഇക്കാക്ക വരുന്നുണ്ട്. കത്തു വന്നിട്ടുണ്ട്.” ഞാൻ കോലായിൽ ഉപ്പാന്റെ കണ്ണുവെട്ടിച്ച് കളളിപ്പൊട്ടി പരത്തി. കത്തുകളും കല്യാണക്കത്തുകളും കറിക്കത്തുകളുമൊക്കെ അവിടെയാണ് വെക്കുന്നത്. ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ കത്ത് പുറത്തെടുത്തു നോക്കി. അഡ്രസ്സ് വായിച്ചു. ഇക്കാക്കയുടെ കത്താണ്. കത്തിന്റെ ഉള്ള മണത്തുനോക്കി. നിധി പുറത്തെടുത്ത് വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. ‘ഉപ്പയും ഉമ്മയും പെറ്റമ്മയും കട്ടികളും അറിയുവാൻ മകൻ കഞ്ഞുമോൻ എഴുതുന്നത്. ഞാൻ ഈ മാസം 12-ാം തീയതി ഇവിടെനിന്നും പുറപ്പെടും. ബോംബെയിൽ നിന്ന് 13-ാം തീയതി കൊച്ചിയിൽ എത്തും. ഇൻശാ അള്ളാ 13-ാം തീയതി മുഖദാവിൽ കാണാം. എന്ന് സ്വന്തം കഞ്ഞുമോൻ’. കത്തിൽ തുരുതുരാ ഉമ്മവെച്ചു. വടക്കിനീയിലേക്കോടി. ഇരിക്ക പൊറ്റുതി കിട്ടുന്നില്ല. ഇക്കാക്ക വരുന്നു.

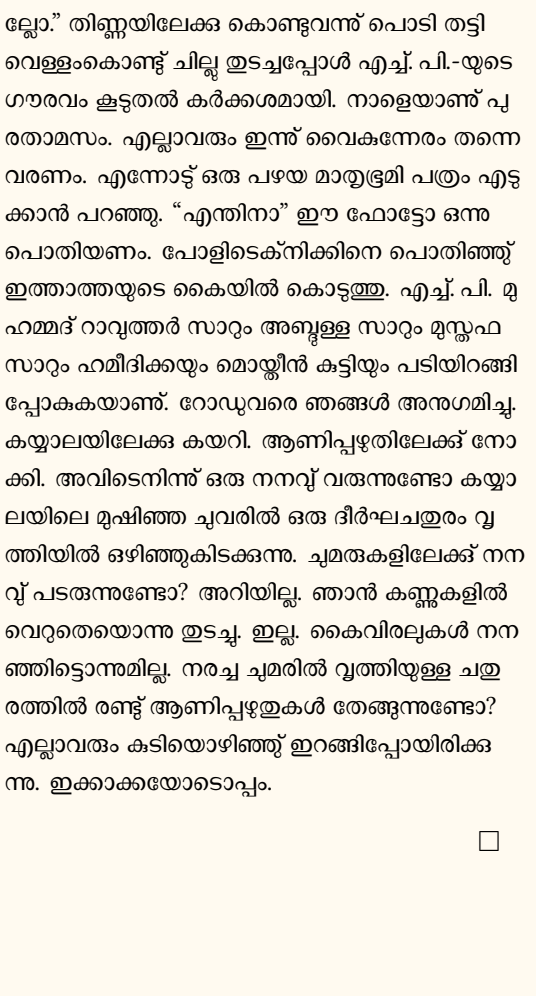
ഇക്കാക്കയെക്കുറിച്ചോർക്കുമ്പോൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. നിൽക്കാനും ഇരിക്കാനും പറുന്നില്ല. കയ്യാലയിലേക്കോടിയെറി. പോളിടെക്നിക്കിനെ നോക്കി. പറമ്പിലേക്കിറങ്ങി ഉമ്മ ആടിനെ നോക്കുന്നു. കോലായിൽനിന്ന് കസേരയെടുത്ത് ചില്ലുഫോട്ടോ താഴെ ഇറക്കി. സലീനയെയും ഇജാസിയെയും വിളിച്ചു. പോളിടെക്നിക്കിന്റെ അടി വൃത്തിയാക്കി. പാറ്റകളെ തുരത്തിയോടിച്ചു. മാറാല തുരുതു കളഞ്ഞു. രണ്ടാണികളിലേക്ക് പോളിടെക്നിക്കിനെ ഇറക്കിവെച്ചു. എച്ച്. പി.-യുടെ മുഖത്ത് നോക്കി. ഗൗരവം കൂടിയിരിക്കുന്നു. 13-ാം തീയതി ഉച്ചയ്ക്ക് ചോറ്റു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഞാൻ എൽ. പി. സ്കൂളിലേക്ക് തിരിച്ചു നടക്കുകയായിരുന്നു. മീറ്ററുവെച്ച കാറുകൾ റോഡിലൂടെ പോകുന്നുണ്ടോ എന്ന് നോക്കി. ഗൾഫുകാർ മീറ്റർ വെച്ച കാറിൽ എറണാകുളത്തുനിന്ന് പെട്ടിയും സാധനങ്ങളുമായി പോയിരുന്നു. റോഡിലൂടെ മീറ്റർ വെച്ച കാറു കണ്ടാൽ ആളുകൾ പറയും അതാ ഗൾഫുകാരൻ പോകുന്നു. ഇങ്ങനെ ആലോചിച്ചു പോകുമ്പോഴാണ് ഒരു കാർ കുറച്ച് അപ്പുറത്ത് ബ്രേക്ക് ചവിട്ടി നിർത്തിയത്. കൂളിംഗ് ഗ്ലാസ്സിൽ ഒരാൾ കൈകൊട്ടി വിളിച്ചു. ഡോർ തുറന്നു. ഹായ് ഗൾഫ് മണം. അയാൾ ചേർത്ത് അടക്കിപ്പിടിച്ചു. കൂളിംഗ് ഗ്ലാസുടുത്തു മാറ്റിയപ്പോഴാണ് നന്നായിലായത്. ഹായ് ഇക്കാക്ക. കാറ്റ് വീടിന്റെ പടിക്കൽ നിർത്തി ചുമട്ടുകാരൻ ബാപ്പുവിനെ കൈകൊട്ടി വിളിച്ചു. പെട്ടിയും സാധനങ്ങളും തലയിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു. ഉമ്മയും ഉപ്പയും ആനന്ദാശ്രമങ്ങൾ പൊഴിച്ചു. ഇക്കാക്ക കയ്യാലയിലേക്കു കയറി. ഫോട്ടോയിലേക്കു നോക്കി. ഇതു പൊടി തട്ടലൊന്നും ഇല്ലേ? ഇത് ഒരാഴ്ചയ്ക്കു മുമ്പ് ഞാൻ താഴെയിറക്കി വൃത്തിയാക്കിയതാണ്. ഇക്കാക്ക ഡ്രസ്സു മാറാൻ തട്ടിൻപുറത്തേക്കു കയറി. പാറും കോട്ടും ഷൂസും അതിന്റെയുള്ളിലെ സോക്സും ബെൽറ്റും അഴിച്ചുവെച്ചു. താഴേക്കിറങ്ങി വന്ന ഇക്കാക്കയെ കാണാൻ അയൽവാസികളും അങ്ങാടിയിലുള്ളവരും നിരന്തരമായി വരാൻ തുടങ്ങി. ടേപ്പ് റെക്കോർഡറിൽ കാഹളമല പൂക്കാൻ തുടങ്ങി. പെട്ടി തുറക്കാൻ പോകുകയാണ്. ദുബായിയുടെ മണം മണ്ടകത്തുനിന്ന് മുമ്പാരത്തേക്ക് ഒഴുകി. അതു വടക്കിനീയിലും ഇടനാഴികളിലും ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു. ഫ്ലാസ്ക് പുറത്തെടുത്തു. ഉമ്മാക്ക് തലപൊളിച്ചിലിന്റെ മരുന്നും മീശക്കാരന്റെ എണ്ണയും തിളങ്ങുന്ന പച്ച നിസ്സാരപ്പടവും ദസ്ബിയും ലുങ്കിത്തുണിയും സൂര്യമകളും നൽകി. ഉപ്പാൻക്കാക്ക് പാർക്കർ 45 സെവറണോ ക്ലോക്കും ബ്ലൈഡും ക്രീമും കൊടുത്തു. മിടിമൽകത്തിയും യാഡ്ലി പൗഡറും ഹിറോ പേനയും പുളളിപ്പാവാടയുമായിരുന്നു അച്ചുവിൻ. ഷി ഫോൺ സാരിയും സ്വർണ്ണത്തിന്റെ കടകവളയും എടുത്തിട്ട് ഇക്കാക്ക പറഞ്ഞു. ഇത് പാത്തകളെയാണ്. ഇജാസിനും എനിക്കും കങ്കുമനിറത്തിലും ചുവപ്പു നിറത്തിലുമുള്ള സ്ലൈഡ് കപ്പായം എടുത്ത് ഉയർത്തിക്കാണിച്ചു. മഹ്ലറും പുതപ്പും ഉപ്പാക്ക് കൊടുത്തു. അമ്മായിമാരെ വിളിക്കാൻ വേലായുധേട്ടനെ പറഞ്ഞയച്ചു.

ഇക്കാക്കയുടെ കല്യാണം വന്നു. ഇത്താത്ത കണ്ണു പൊത്തിപ്പിടിച്ച് ആച്ചുവിന്റെയും താത്തയുടെയും കയ്യും പിടിച്ച് ഫോട്ടോക്ക് പോസ് ചെയ്ത് വീട്ടിലെ പുതിയ അംഗമായി. ഞങ്ങളുടെ ഇത്താത്തയായി. പന്തലിൽ ഇരുന്ന് കാക്ക കാരണവന്മാർ നിരന്നിരുന്ന സദസ്സിൽനിന്നും പറയുന്നത് കേട്ടു. പുയ്യപ്പ എഞ്ചിനീയറാണ്. തിരൂർ സീതി സാഹിബ് പോളിടെക്നിക്കിലാ ഓൻ പഠിച്ചിരുന്നത്. ഉപ്പ തലയുയർത്തി സദസ്സിനോട് ഉറക്കെ പറയുന്നത് കേട്ടു.

കയ്യാലയിൽ ഇതിനകം പലരും ഫോട്ടോകൾ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു. രാമനോഹർ ലോഹു, ജയപ്രകാശ് നാരായണൻ, അരങ്ങിൽ ശ്രീധരൻ, മധുദത്തവദേ, മധു ലിമായേ, അശോക് മേത്ത, എം. പി. വിരേന്ദ്രകുമാർ എന്നീ സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾക്കൊപ്പം ഇക്കാക്കയും ഇത്താത്തയും ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന ഫോട്ടോയും നിരന്നിരുന്നു. അപ്പോഴും സീതി സാഹിബ് പോളിടെക്നിക്കിന്റെ സ്ഥാനം അണമണിത്തൂക്കം തെറ്റിയാൽ അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചില്ല.

ഇക്കാക്കയോടൊത്തുള്ള ആനന്ദകരമായ നിമിഷങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു. അതിനോട് ബാച്ചന്റെ ദിവാൻ എന്ന സിനിമയുടെ കഥ ഇടയ്ക്കുവെച്ചു നിർത്തിയത് മുഴുവിലിട്ടില്ല. പോളിടെക്നിക്കിലെ റോസ്സുലിൽനിന്ന് മുങ്ങി അദ്ദേഹം സാർ പിടിച്ചപ്പോൾ പിന്നെ എന്തു ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞില്ല. അറഹാത്തിന്റെ ധീരകൃത്യങ്ങൾ ഇക്കാക്ക വിവരിക്കുന്നത് കേൾക്കാൻ ഞങ്ങൾ കാതു കൂർപ്പിച്ചു നടന്നു. രണ്ടു മാസം കഴിഞ്ഞ് ടിക്റ്ററ്റ് ഓക്കെയായ വിവരത്തിന് കമ്പി വന്നു. ഉപ്പയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഒരു ശ്വാസംമുട്ടുള്ള രാവിലെ വീട്ടിനുള്ളിലാകെ പെരുമഴ പെയ്തു നിറഞ്ഞു. കൈതോലപ്പായയിലിരുന്നു സുബ്‌ഹി നിസ്കരിച്ച് ഇക്കാക്ക തിരിച്ചുപോയി. ഉപ്പാക്ക് ആസ്സർ കൂടി. ഫ്ലാസ്സും മഹ്ലറും പായയും തൊക്കിൽ വച്ച് വേലായുധേട്ടന്റെ പുറകിൽ ചുണ്ടലാശുപത്രിയിലേക്കുള്ള വരവും പോക്കും കൂടി. ശ്വാസം കിട്ടാതെ കോലായ കണ്ടു മണ്ണുപാടത്തേക്ക് നോക്കി നീട്ടി വിളിച്ചു. ചിറ്റിട്ട കാതുകൾ ഓടിവന്നു. ഇക്കാക്ക് കമ്പിയടിച്ചു. മഹ്ലറും പുതപ്പും തലേക്കെട്ടും അഴിച്ചുവെച്ച് കോലായ യാത്രയായി.

ഇക്കാക്കയുടെ കത്തുകളിൽ ‘ഉമ്മയും പെറ്റമ്മയും കട്ടികളും അറിയുവാൻ’ എന്ന എഡിറ്റിംഗ് വന്നു. കത്തുകളുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞു. അരക്കുവെച്ച് ഒട്ടിച്ച കവറിനു പകരം പരുത്തിന്റെ ചിത്രമുള്ള കവറിൽ ഒരു നിണ്ട കടലാസ് വരാൻ തുടങ്ങി. ഇതു മാറാൻ ഉമ്മയോടൊപ്പം അങ്ങാടിയിൽ പോയി. ഇത്താത്തയും ഗൾഫിലേക്കു പോയതിൽപിന്നെ കത്തുകൾ വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെയായി. കയ്യാലയിലെ പോളിടെക്നിക്കിനെ ഇക്കാക്ക തിരക്കാതെയായപ്പോൾ ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചു ഇക്കാക്ക പോളിടെക്നിക്കിനെ മറന്നെന്ന്. ഞങ്ങൾ പിന്നെയും കയ്യാലയിലേക്ക് കയറി. പോളിടെക്നിക്കിനെ താഴെയിറക്കി അരികുകളിൽ മഞ്ഞനിറം കലർത്തിരിക്കുന്നു. അവസാനവരിയിലെ പുഷ്പാകരന്റെയും ജോസഫിന്റെയും തലകൾ പാറ്റകൾ ആക്രമിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഇക്കാക്കയുടെ അരികിൽ ചാഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന സെയ്തുട്ടിയോട് ദേഷ്യം തോന്നി. എസ്. എസ്. എം. പോളിടെക്നിക്കിനെ പിന്നെയും നേരെ വെച്ചു.

ഘൗക്കത്തലീ ഖാൻ

പൊന്നാനിയിലെ എരമംഗലം സ്വദേശി. എരമംഗലത്തെ എൽ. പി., യു. പി. സ്കൂളുകൾ പൊന്നാനി എ. വി. ഹൈസ്കൂൾ കോഴിക്കോട് ഫാറൂഖ് കോളേജ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ പഠനം. ആനുകാലികങ്ങളിൽ എഴുതുന്ന 5 പുസ്തകങ്ങൾ. ആസുരനക്രങ്ങൾ, പൊതു് (കവിത സമാഹാരങ്ങൾ), വന്നേരിയുടെ വഴിയടയാളങ്ങൾ (ചരിത്രം), കാഞ്ഞിരവും കാരമുൾക്കാടും (ഓർമ്മ), കണ്ടാരി (നോവെല്ല) എന്നിങ്ങനെ. തിരൂരിലെ എസ്. എസ്. എം. പോളിയിൽ ജീവനം.

ഭാര്യ: ആരിഫ
കുട്ടികൾ: മുബഷിറ, സ്തൂതി, ആയിഷ സന.

ചിത്രീകരണം: വി. പി. സുനിൽകുമാർ

- “റിവർ വാലി പ്രസ്” എന്ന ലേബലിൽ, സായാഹ്ന ആറ്റ മാസത്തിലൊരിക്കൽ മുൻനിര എഴുത്തുകാരുടെ ഇരുപത് പുസ്തകങ്ങൾ വീതം ഡിജിറ്റൽ പ്രസാധനം നടത്തുന്നു. ഈ സേവനത്തിന്റെ വാർഷിക വരിസംഖ്യ:

രാജ്യം	കറൻസി	വരിസംഖ്യ
ഇന്ത്യ (119 വീതം ആറ്റ മാസത്തിലൊരിക്കൽ)	രൂപ	238
യുഎസ്, കാനഡ	യുഎസ് ഡോളർ	10
യൂറോപ്	യൂറോ	10
മറ്റു വികസിത രാജ്യങ്ങൾ	യുഎസ് ഡോളർ	10
ഖത്തർ	റിയാൽ	20
യുഎഇ	ദിർഹം	20
സൗദി അറേബ്യ	റിയാൽ	20
കുവൈറ്റ്	ദിനാർ	2
ഒമാൻ	ദിനാർ	2
ബഹ്റിൻ	ദിനാർ	2
മലേഷ്യ	റിങ്ങിറ്റ്	25

- എഴുത്തുകാരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക, നല്ല വായനാവിഭവങ്ങൾ ചെറുതുകയ്ക്ക് വായനക്കാർക്കു ലഭ്യമാക്കുക, ഇന്റർനെറ്റിനെയും സാങ്കേതിക മുന്നേറ്റത്തെയും സാംസ്കാരികവളർച്ചയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുക എന്നിവയാണ് പ്രധാനലക്ഷ്യങ്ങൾ.
- എല്ലാതരം സ്റ്റാർട്ട്‌പ്പോണുകളിലും വായിക്കുവാൻ പറ്റിയ തരത്തിലാണ് ഉള്ളടക്കം ലഭ്യമാക്കുക.
- ഈ പദ്ധതിയിൽ താല്പര്യം തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ **ഇവിടെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുക**. (രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുമ്പോൾ പണം/കാർഡ് വിവരങ്ങൾ നൽകേണ്ടതില്ല.)
- കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക്/സുഹൃത്തുക്കൾക്ക് **സമ്മാനം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുക**.
- കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അറിയാൻ:
 - ഡിജിറ്റൽ പ്രസാധനനയം
 - സായാഹ്നയെക്കുറിച്ച് അറിയുക
 - Who's who
 - സായാഹ്ന ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ
 - സായാഹ്ന ഗ്രന്ഥശേഖരം
 - സായാഹ്ന വിക്കി
- പ്രതികരണങ്ങൾ <info@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുക.